

LBRIS

We know
books

MARCELA
COTINESCU

GÂNDURI CREIONATE

V E R S U R I

EDITURA
CREATOR
BRAȘOV, 2023

CUPRINS

CUVÂNT ÎNAINTE <i>de Izabela Neagu Cotinescu</i>	7
PERFECT DE SIMPLU	9
CHEMAREA	10
CONEXIUNE	11
SFÂNTA TREIME	12
IUBIREA.....	13
DARURI.....	14
FAPTE BUNE.....	16
CE SĂ CRED.....	17
EXEMPLE.....	18
NORĂ – SOACRĂ.....	19
PENTRU IZABELA.....	20
VÂNTUL.....	21
VIA.....	22
PENTRU MĂRIUCA.....	23
PRINOS	24
AȘ DORI	25
OMUL DE PLUMB.....	26
OGORUL.....	27
RÂNDUNELE.....	28
MĂCEȘUL.....	30

CREDE.....	31
GÂNDURI.....	32
NOR.....	33
OMUL ȘI UMBRA.....	34
DETAȘARE.....	35
ÎNTÂRZIAREA.....	36
BOUL DE LĂSATA SECULUI.....	37
PREȚUIEȘTE!.....	38
BUCHET DE FAMILIE.....	39
PENTRU AURELIAN.....	40
RESPONSABILITATE.....	41
ÎN GRĂDINĂ.....	42
TANDREȚE.....	44
EU.....	45
LUI AURELIAN.....	46
PENTRU IZABELA.....	47
METAMORFOZĂ.....	48
AM FOST O APĂ.....	49
PENTRU PĂRINȚI.....	50
ÎNDĂRĂTNICIE.....	51
BUNĂTATE.....	52
VIGILENȚĂ.....	53
COPIIUL.....	54
PERETAR.....	56
URCUȘ.....	57
SLĂBICIUNE.....	58
CÂNTARE.....	59
INOCENȚĂ.....	61

JOC.....	62
IEDERA	63
COMPLEX.....	64
TINEREȚE.....	65
DUREREA TA	66
CĂSUȚA DIN STICLĂ	67
LINIȘTE TRISTĂ.....	68
SPERANȚA.....	69
PERIPLU	70
TOAMNA.....	71
AMBIȚII	72
POVESTE	73
PEISAJ REAL	74
PĂMÂNTUL ȘI OMUL.....	75
ÎNDEMNI.....	76
VIRTUTEA	77
PRAGUL	78
AFIȘUL	80
NEPOȚILOR MEI.....	81
VICTOR	83
NU UITA	84
ÎN AȘTEPTAREA SOARELUI	85
TEST.....	87
RUGĂMINTE	88
DESCHIDERE	89
TRECUTUL E LUMINĂ.....	90
ARMONIE.....	91
PACE.....	93

LA COLȚ DE RAI.....	94
MĂRUL.....	96
ÎMI ESTE DAT?.....	97
RESPECT, ROMÂNE!.....	98
SCHIMBARE.....	99
IA AMINTE.....	100
PĂRINȚILOR MEI.....	101
LUI SENECA.....	102
POȚI URCA.....	103
SUNT COPIL.....	104
CRED.....	105
VIȘINUL DIN CURTE.....	106
LUI DAVID.....	107
NU ȘTIU.....	108
EU ȘI NATURA.....	109
FÂNTÂNA.....	110
5 DEGETE.....	111
OCHII.....	112
PICĂTURA ÎN OCEAN.....	113
ÎNFĂȚIȘARE.....	114
NAȘTEREA.....	115
FESTINA LENTE.....	116
TOT ÎNAINTE!.....	117
SFATUL MAMEI AURELIA.....	118
FATA MEA CU OCHII VERZI.....	119
LUMINĂ.....	120
MAMEI MELE.....	121
FRATE.....	123

CERNERE	124
ZBOR.....	125
AVEAM	126
UMBRE.....	127
SURORII MELE.....	128
IARNA.....	129
VORBĂ NESOCOTITĂ.....	130
SUFLET - TRUP	131
FIULUI DRAG	132
O PALMĂ	133
DESĂVÂRȘIRE.....	134
TĂCEREA	135
CAUT RĂSPUNS	136
PARCUL CHINDIEI DE ZILELE TÂRGOVIȘTEI.....	137
TAINĂ	138
LEGĂTURA OMBILICALĂ.....	139
SINAPSE DE IUBIRE.....	140
CUVÂNT DUPĂ <i>de Marcela Cotinescu</i>	141

CUVÂNT ÎNAINTE

Marcela Cotinescu este genul de personalitate care își pune întrebări profunde despre viața pe care o trăiește cu multă reflecție și reverență.

Am observat-o mereu ca fiind o persoană întreprinzătoare, cu o minte agilă, creatoare, hotărâtă să-și cultive noi percepții. A fost dintotdeauna interesată de sensul mai profund al existenței pe Pământ.

Cu aceste versuri așternute pe hârtie, ea face un efort să se apropie mai mult de propriul suflet. Este preocupată constant de viața spirituală, de credință și de călătoria eternă a sufletului.

Divinul îi este o sursă de inspirație valoroasă și transpare ca temă recurentă în acest volum.

Aproape jumătate de secol s-a scurs de când sufletele noastre au ales să se cunoască în profunzime, iar eu nu pot decât să mă înclin în fața mamei mele cu recunoștință.

Izabela Neagu Cotinescu

PERFECT DE SIMPLU

Nu rupeți legătura cu pământul!
E mângâiat de razele de soare,
De păsări este răsfățat cu cântul,
Iar ploaia îl umple de izvoare.

Nu fiți o piedică pe calea ancestrală!
De ce atâta grabă de schimbare?
Vă afundați în plasa virtuală
Ce e jalon de distanțare.

Antenele nu dau odihnă vie,
Ci valuri surde în urechi bătând,
Nu leagă cer de sfânta glie
Departa suntem chiar văzând.

Cultivați frumosul și iubirea,
Pământul este plin de roade,
Priviți în jur cum nemurirea
Vă umple viața cu de toate.

CHEMAREA

Chemarea toamnei o aud,
Nu pot călca covorul crud,
Foșnet de frunze arămii
În simfonia vântului din vii.

Agale coboară picătura,
E ocupată cu strânsura,
Atâția ani ai semănat,
Periplul s-a cam încheiat.

Ușor, cărările-s mai scurte
Privesc în depărtare un munte,
Aș vrea să urc la infinit
Căci toamna vieții a sosit.

CONEXIUNE

Dacă nu ai minte,
Inima nu minte.
Las-o să vorbească!

Inimă să ai în minte,
Inima este cuminte.
Las-o să vorbească!

Între inimă și minte,
Poate să fie un dinte,
Lasă-l să zâmbească!

Între inimă și minte,
Buzele șoptesc cuvinte
Lăsând binecuvântare.

Între inimă și minte,
Stau doi ochi mai înainte.
Lasă-i fără de cuvinte!

Între inimă și minte,
E un gând care se simte.
Lasă-l fără de cuvinte!

SFÂNTA TREIME

Cobor în adâncurile mele
Să stau de vorbă cu ele,
Să văd arhetipul creat
Cum și dacă s-a schimbat.

Cuvântul a rămas în forme
Sau am lovit cu ale mele vorbe?
Poate am făcut din el o scară
Să urc mereu vară de vară.

Cuvântul din adâncurile mele
A plâns ades cu ploi de stele,
El mi-a făcut o frunte lată
Să înțeleg că am și-un *tată*.

Și căutând în valuri gânduri
Descopăr *duhul* printre rânduri,
Izvorul meu de apă lină
De dragoste și de lumină.

Și-așa mergând din vară-n vară,
Nu am lăsat nimic pe-afară,
Am înălțat în mine crezul,
Din stâncă am făcut și miezul.

IUBIREA

În iubire găsim adăpost
Când în lume nu avem rost.
Să ai iubire sfântă și clară
Și-atunci viața nu-i o povară.

Cu iubire nu ești nimănui dator,
Fără ea nu ești de ajutor.
Ea vine sfioasă, pură și dulce,
Știe mereu încotro s-o apuce.

Iubirea aduce un mare folos
Când se manifestă prietenos,
Umple lumea de armonie,
Îmbracă virtutea în omenie.

DARURI

Apari în lume plângând.
Păcatul străbun s-a spălat.
Și haine de lumină având
Pășești pe pământ curat.

Te întrebi ce e pământul?
Îl calci clipă de clipă,
Îl mângâie doar vântul,
Suportă a ta risipă.

Ție, omule, ți-a fost dat
Dintr-o iubire ideală.
La fiecare s-a întâmpat
Înzestrarea cea legală.

Te copleșește această zestre?
Desfătându-te, te pierzi?
Nu poți să urci pe ale sale creste?
Nu înțelegi sau tu... nu crezi?

Din necredință și neorânduială
Tu nu respecti această bogăție.
N-ai pus umărul la a ei croială
Ce-a fost făcută cu acribie.

Pământul, minunea minunilor,
Sărută-l cu băgare de seamă.
Veșnic de el să ai dor,
El știe pe toți cum ne cheamă.

FAPTE BUNE

Vă amintiți cum este
Cu fata moșului din poveste
Ce câinele hrănește,
Fântâna o sleiește,
Cuptorul îl lipește,
Părul îl curățește,
Șerpii îi grijește?
Toate-s fapte bune
După cum se spune
Și se pot transpune.
Ce semeni primești,
Astea nu-s povești!

CE SĂ CRED

De ce acuma mi-ai luat
În ce odată am crezut,
Căci nu m-am îmbătat
Din picătura ce-am avut?

Nu vrei să-mi lași
Nici ce-aș putea avea,
Făcut-am câțiva pași
Și totul e aieva.

Am cerut vreodată
Mai mult decât se poate,
Am lăsat vreo pată
Ce nu se poate scoate?

După o zi de frământări
Și somnul dulce mi-ai luat,
Lăsându-mă cu ochii-n zări
Și sufletul încorsetat.

Cât dorul meu rămâne chin
Și mă frustrezi de alintări
La tine nu mai pot să vin,
Căci m-ai rănit de atâtea ori.

EXEMPLE

Simt un parfum de pomi în floare
Cu albă imaculată culoare.
Văd și aud un zumzet fin,
Albinele în roiuri curtenitoare vin.

Sărută fiecare dulce floare
Făcând-o casă roditoare.
Și iau polen de pe stamine
În stup să ducă coșuri pline.

Ce rânduială e-n natură,
O taină e a lor structură.
Făcute toate-s pentru tine,
Respectă-le, omule, să-ți fie bine.

NORĂ – SOACRĂ

Am semănat un grâu curat,
Dar ce păcat,
Goluri am lăsat.
Aici s-au strecurat
Semițe de bănat.
Astfel am recoltat,
Așa am adunat
Un rod bogat,
Cam amestecat.
Aceasta am aflat
Când s-a schimbat
Statutul de băiat
Cu unul de bărbat.

PENTRU IZABELA

Iubita mea copilă,
Ai mai întors o filă.
Dintr-o carte minunată
S-o citească Victor toată.

Să fii mamă fericită,
Să fii soață mult iubită,
DOMNUL să fie cu tine,
Să te umple de mult bine.

La mulți ani cu sănătate,
Cu zile binecuvântate!

VÂNTUL

Nu știi de unde vine
Și încotro apucă,
Nici traista-i ce conține
Sau nările-i aruncă.

Se poate strecura cu o mângâiere
Zâmbind, să bucure natura,
Sau te lovește cu putere
Năpraznică. E aventura.

El poate să șoptească
Cuvinte tandre de unire,
Iar uneori să nimicească
Vieți ce n-au adăpostire.

Având mereu o slăbiciune,
Tu, omule, te lași ca pradă,
Crezând că ai înțelepciune,
Strâmba coloană e o dovadă.

Te lași purtat de pală
Că nu ai rădăcină,
La sămânța ta reală
Îi trebuia multă lumină.